

РЕШЕНИЕ

№ 5183
за тълкуване

гр. София, 02.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в закрито заседание на 02.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **8248** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251, ал.1 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по искане на Б. ПИРОС Б. АД, жалбоподател по административно дело № 8248/2011г., по описа на Административен съд – София град. Направено е искане за тълкуване на постановеното по делото Решение № 152/09.01.2012г. Твърди се, че както диспозитива на решението, така и мотивите на същото не дават яснота относно началния момент, от който следва да се начислява лихва върху главницата от 969 886,32лв.

Получено е становище по искането от ответната страна – директора на Териториална дирекция на НАП – [населено място]. В същото се обосновава теза, че Б. П. АД дължи лихва за сумата от 969 886,32лв. за периода 01.11.2007г. до 07.02.2012г., в размер на 505 710,46лв.

Административен съд – София град, в настоящия състав, след като се запозна със становищата на страните, намира, че искането за тълкуване на Решение № 152/09.01.2012г., постановено по адм. д. № 8248/2011г., по описа на съда е допустимо, но по същество неоснователно.

Предмет на оспорване по адм.д. № 8248/2011г. на АССГ е Решение № ПО-32/15.07.2009г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане за изпълнение с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., с което ТБ Б. П. Б. АД е задължена да възстанови по откритата при нея банкова сметка на Т-Г. Б. ЕООД или да преведе по сметка на ТД на НАП С. град сумата в размер на 1 331 701,89лв., ведно със законната лихва към датата на плащането. Съгласно диспозитива на Решение № 152/09.01.2012г., постановено по адм. д. № 8248/2011г., по

описа на АССГ е отменено Решение № ПО-32/15.07.2009 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта му, с която е оставена без уважение жалбата на Б. П. Б. АД срещу разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., в частта му, с която е определена дължимата сума за внасяне за размера над 969 886,32лв., ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане, както и е отменено разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП - С., в частта му, с която е определена дължимата сума за внасяне за размера над 969 886,32лв., ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане.

Лихвата по своята същност е акцесорно вземане, чиято дължимост се обуславя от основното задължение. В случая е прието, че Б. П. Б. АД, с разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г. правилно е задължена за сумата 969 886,32лв. Следователно, определено е задължението, което служи като основа за начисляване на лихва. В производството по адм. дело № 8248/2011г. на АССГ спорният въпрос е бил относно съществуването на основното задължение на Б. П. Б. АД, по реда на чл. 211 от ДОПК, както и относно размера на същото. Съдът не е бил сезиран със спор, касаещ дължимостта или начина на начисляване на лихва върху задължението, поради което и този въпрос не е обсъждан в решението. Задължението за лихва и началният момент, от който следва да се дължи такава, в случая са определени от закона и по конкретно разпоредбата на чл. 211, ал.1 от ДОПК, съгласно която който изплати на длъжника вземания или му предаде вещи въпреки наложения по съответния ред заповор, отговаря солидарно с него за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането. Следователно, моментът, който се приема за начален досежно изчисляване на лихва е момента на извършване на плащане на длъжника от запорираното вземане. В този момент третото лице нарушава задължението си да не изплаща на длъжника запорираните суми, което е и основание за възникване на отговорността му.

По изложените съображения съдът приема, че не съществува необходимост от тълкуване на Решение № 152 от 09.01.2012г., постановено по адм.д.№ 8248/2011г. на АССГ. Същото е постановено по спор относно съществуването на предпоставките по чл. 211 от ДОПК, обуславящи възникване на отговорност за Б. П. Б. АД, както и относно размера на задължението, като пред съда не е повдиган спор относно лихвите върху задължението, както по отношение на размер, така и по отношение на начален момент. Посоченото в диспозитива на решението „ведно със законната доначислена лихва към датата на плащане” цели да уточни, че лихвата следва да се ограничи до сумата, която е приета за дължимата, а не върху цялата сума, съгласно разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК, с изх. № 10-53-00-878/19.06.2009г. Началният момент, от който следва да се изчисли лихвата е определен в разпоредбата на чл. 211, ал.1 от ДОПК и този момент не може да бъде променен посредством тълкуване на съдебното решение, постановено по спор относно законосъобразното определяне на основното задължение. За длъжника в изпълнителното производство по реда на ДОПК съществува законовата възможност да оспори действията на публичния изпълнител, включително и действията по отношение изпълнение на задължението за лихва по реда на чл. 266 и сл. от ДОПК.

По изложените съображения и на основание чл. 251, ал.5 от ГПК, вр. § 2 от ДР на

ДОПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б. ПИРОС Б. АД, за тълкуване на Решение № 152/09.01.2012г., постановено по административно дело № 8248/2011г., по описа на Административен съд – София град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Административен съдия: